

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

23 oktober 2003

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de benadeling van gemeenten met een hoge werkloosheidsgraad in tewerkstellingsprogramma's

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de overheveling van de professionele integratie van personen met een handicap vanuit het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werkgelegenheid

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de toepassing van de vrijstelling op de reisbureauvergunning voor jeugdverenigingen

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaringen van de minister in verband met de subsidies aan de Antwerpse Zoo

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 23 oktober 2003

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Roland Van Goethem

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.08 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Erik Matthijs tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de benadeling van gemeenten met een hoge werkloosheidsgraad in tewerkstellingsprogramma's

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Matthijs tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de benadeling van gemeenten met een hoge werkloosheidsgraad in tewerkstellingsprogramma's.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben zeker geen specialist op het vlak van tewerkstelling en tewerkstellingsprogramma's, maar toch is me iets opgevallen in verband met die programma's.

De bedoeling van tewerkstellingsprogramma's is om via subsidiëring van lonen meer mensen aan het werk te krijgen. Hiervoor bestaan onder meer de federale integratiepremie en de Vlaamse loonpremie. De federale overheid wil een extra stimulans geven voor tewerkstelling van mensen uit gemeenten waar de werkloosheid minstens 20 procent hoger ligt dan het Vlaams gemiddelde. Men noemt dat plus-20-percentgemeenten. Zij krijgen een hogere premie. De federale tegemoetkoming voor de overige gemeenten is veel lager. Deze uitkeringen zijn niet geïndexeerd. Daarnaast is er een Vlaamse loonpremie die het verschil 'uitvaagt' door in een lagere loonpremie te voorzien voor de tewerkstelling van werkzoekenden uit plus-20-per-

centgemeenten en in een hogere loonpremie voor de andere gemeenten.

Na enkele jaren stellen we echter vast dat de som van de geïndexeerde Vlaamse loonpremie en de federale integratie-uitkering in het nadeel is van de werkloze uit een gemeente met een zeer hoge werkloosheidsgraad, zeker wanneer de werkzoekende een ex-PWA'er is. Hierdoor is het voor de werkgever veel interessanter om een werknemer aan te nemen uit een gemeente met een lagere werkloosheid.

In de tabellen wordt de toestand weergegeven voor nieuwe projecten in oktober 2003, na verschillende indexaties van de Vlaamse loonpremie. De index bedraagt volgens de VDAB 1,3195. De verschillen zijn zeer groot geworden, zeker de verschillen met personen uit andere gemeenten die uit een PWA komen. Het stimuleren door de federale overheid van tewerkstelling van personen uit plus-20-percentgemeenten heeft geleid tot op een zware financiële benadeling van die groep.

Het ministerie is op de hoogte van dat verschil en informeert de werkgever heel correct over deze problematiek. Meer informatie daarover vinden we in 'WEP-plus, handleiding voor de werkgever', uitgegeven door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Tewerkstelling.

Mevrouw Onkelinx, voormalig minister van Werkgelegenheid, stuurde de vraag om deze discriminatie op te heffen door naar de Vlaamse minister van Werkgelegenheid, omdat WEP-plus een Vlaamse materie is. Mijnheer de minister, u wijt het ontstaan van de discriminatie aan de niet-indexering van de federale integratiepremie, waardoor het probleem weer een federale materie wordt. Op die manier blijft die discriminatie bestaan.

Mijnheer de minister, kwam de discriminatie binnen de werkervaringsprogramma's reeds ter sprake

Matthijs

op het Overlegcomité ? Hoe zal de discriminatie tussen werklozen uit de plus-20-percentgemeenten en de overige gemeenten worden aangepakt ? Is er een timing vastgesteld ? Wordt er een verhoging van de Vlaamse loonpremie voor tewerkstelling van werklozen uit plus-20-percentgemeenten in het vooruitzicht gesteld ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Matthijs, hoewel u terzake niet de specialist bent van uw fractie – dat is de heer Laurys – bent u goed geïnformeerd en beschikt u over de juiste gegevens. Ik bevestig dat er een soort van discriminatie bestaat en dat er een discussie is tussen het Vlaams en het federaal niveau.

Het verschil is ontstaan door het niet-indexeren. Door de Werkgelegenheidsconferentie is dat detail nog niet uitgeklaard. Ik hoop dat ik met de huidige minister van Werk een oplossing vind. Als op federaal vlak niet snel een standpunt wordt ingenomen, dan zullen we op Vlaams niveau een correctie moeten aanbrengen. Ik sluit af met een verzoek : geef me nog 100 dagen.

De heer Erik Matthijs : Mijnheer de minister, ik geef u nog 100 dagen, maar ik zal hier te gelegener tijd op terugkomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luc Martens tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de overheveling van de professionele integratie van personen met een handicap vanuit het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werkgelegenheid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Martens tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de overheveling van de professionele integratie van personen met een handicap vanuit het beleidsdomein Welzijn naar het beleidsdomein Werkgelegenheid.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Ik stel deze vraag omdat ik in een vorig leven minister van Welzijn was, en dus bevoegd voor de beschutte werkplaatsen, en sindsdien de contacten met de sector in stand heb gehouden.

Een paar weken geleden vond er in West-Vlaanderen een actie plaats waarbij de beschutte werkplaatsen verschillende politieke families hadden uitgenodigd voor een bezoek. In West-Vlaanderen bestaan de beschutte werkplaatsen op een vrij grote schaal, ze zijn dynamisch en werken samen volgens een globale strategie, dit met het oog op een verdere tewerkstelling. Ze zijn zich immers bewust van de economische uitdagingen en moeten dan ook voortdurend vechten om hun marktaandeel – als ik dat zo mag noemen – te bevestigen.

– *De heer André-Emiel Bogaert, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Mijnheer de minister, u houdt een pleidooi voor inclusie op de arbeidsmarkt. Ik las onlangs een artikel van een van uw medewerksters, Saida Sakali. Daarin wordt een beeld geschetst van hoe de inclusiegedachte in uw beleid wordt ingebouwd. U staat niet alleen voor deze uitdaging, maar ook bijvoorbeeld de minister van Onderwijs. Laat het duidelijk zijn dat de inclusiegedachte een behartigenswaardige gedachte is. Ze heeft wel iets utopisch omdat we ze nooit volledig zullen kunnen waarmaken. Er zullen plekken moeten blijven bestaan waar mensen op een specifieke manier worden benaderd.

Uw medewerkster tekent het Vlaams werkgelegenheidsbeleid uit ten aanzien van arbeidsgehandicapten. Daaronder wordt verstaan : mensen die door het Vlaams Fonds zijn erkend via de PEC-procedure, mensen die door de VDAB zijn erkend als beperkt arbeidsgeschikt en mensen die een BuSO-opleiding hebben gevolgd. Arbeidsgehandicapten zijn niet hetzelfde als personen met een handicap die zich op de arbeidsmarkt aanbieden. Het ene begrip is ruimer dan het andere.

Met de grondgedachte heb ik dus geen enkel probleem, integendeel. Het beantwoordt aan een fundamenteel streven. Er heerst echter onrust bij de beschutte werkplaatsen. Als ze een balans opmaken van het beleid van de voorbije jaren, dan vinden ze dat ze weinig hebben gekregen. Ze wijzen erop dat een aantal systemen van bijkomende financiering net zijn afgebouwd. Dat is dan weer de verantwoordelijkheid van de minister van Welzijn.

Mevrouw Becq heeft in oktober 2001 een interpellatie gehouden over hoe het verder moet met de

Martens

beschutte werkplaatsen. Het was ook een vraag naar fricties die zich voordoen wanneer een persoon met een handicap aan wervingsexamens wil deelnemen, op de arbeidsmarkt wil treden, wil doorstromen, enzovoort. U hebt toen geantwoord dat het de bedoeling is om het beleid inzake professionele integratie bij één minister te brengen, namelijk de minister van Werkgelegenheid. Nu hoor ik dat vanaf 1 januari 2004 de overheveling zou worden doorgevoerd, en dat roept vragen op in de sector.

Mijnheer de minister, klopt het dat de overheveling op die datum zal gebeuren? Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot de overheveling? Hoe wordt de sector erbij betrokken? Het gevoel leeft dat er weinig betrokkenheid is en dat de sector alles moet ondergaan. Men kan niet meedenken en zoeken naar randvoorwaarden waardoor deze stap goed zou gebeuren. Er zijn voordelen aan zo'n overheveling, maar ook een aantal risico's. Met de sector moet worden overlegd over hoe die ondervangen kunnen worden.

Wat gebeurt er met het Vlaams Fonds? Speelt dat geen rol meer? Hoe wordt het betrokken? Hoe wordt de overheveling gemanaged? Is er een stuurgroep? Hoe is die samengesteld? Wordt er een aparte cel ontwikkeld binnen het beleidsdomein Werkgelegenheid? Zijn de ambtenaren van uw administratie voldoende voorbereid op de overheveling en op de specifieke zorgcultuur?

Beschutte werkplaatsen zitten in de economische realiteit. Ze moeten zich competitief opstellen. Als ze bijvoorbeeld systemen willen toeleveren aan Volvo, dan moeten ze dat aan een interessante prijs kunnen doen. Zulke grote bedrijven nemen niet af omdat ze de werkplaatsen een plezier willen doen. Neen, ze willen een goed product aan een goede prijs. Tegelijkertijd vragen de mensen in de beschutte werkplaatsen veel aandacht en zorg. Bij mijn bezoeken aan dergelijke werkplaatsen, merk ik altijd dat er een goede sfeer heerst. De mensen zijn er behoorlijk productief, maar het stressniveau ligt er beduidend lager dan in vele gewone werkplaatsen.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Martens, bij mijn bezoeken aan beschutte werkplaatsen kreeg ik een andere indruk. Ik ken een aantal sociale werkplaatsen waar langdurig werklozen worden te-

werkgesteld. In beschutte werkplaatsen valt het me steeds op dat de mensen er altijd druk bezig zijn en dat merk ik minder in sociale werkplaatsen.

De heer Luc Martens : Indrukken zijn moeilijk toetsbaar. Het gaat om een beleving van een werkelijkheid. Iedereen maakt daar een eigen appreciatie van. Ik heb niet het gevoel dat de mensen er opgejaagd zijn. Het economisch besef is er aanwezig. Ze beseffen dat ze marktspelers zijn. Ze bestaan maar omdat een aantal bedrijven bereid zijn hun producten af te nemen, er opdrachten te plaatsen of enclaves te installeren.

Tijdens de onderhandelingen moeten we goede voorwaarden kunnen afspreken. We moeten een werkplek organiseren die dergelijke werknemers, ondanks hun beperkingen, in staat stelt een goed rendement te behalen. De bedrijven schatten de mogelijkheden van deze werknemers goed in.

Ik zou dit even willen vergelijken met de situatie in een aantal textielbedrijven die ik heb bezocht. Tijdens die bezoeken heb ik vastgesteld hoe jeanspakjes worden geproduceerd. De werkwijze in deze productie-eenheden is vergelijkbaar met de film 'Modern Times'. De werkdruk wordt constant opgedreven. Alle werkzaamheden zijn op de klok en op het aantal geproduceerde pakjes afgestemd. In deze bedrijven wordt keihard gewerkt.

De vraag is of we in staat zijn om de zorgcultuur hier een passende rol in te laten spelen. Zijn we voldoende voorbereid? In welke mate zullen al die specifieke groepen zichzelf kunnen blijven? Zal de specificiteit van elke groep na de overheveling bewaard blijven? Zal er ruimte zijn voor een specifiek, vraaggestuurd aanbod met een eigen methode en met een eigen specifieke trajectbegeleiding?

De trajectbegeleiding wordt momenteel door de werkwinkels verzorgd. De werkwinkels hebben op dit vlak zeker voldoende ervaring. Zullen de huidige ondersteuningsmaatregelen en de bestaande deskundigheid behouden blijven?

Zullen de financiële middelen integraal worden overgeheveld? Welke middelen zullen worden overgeheveld? Zal de Vlaamse overheid de moeite doen om deze budgetten degelijk te ontleden en de volledige investering van het Vlaams Fonds over te hevelen of zal het Vlaams Fonds een deel van deze middelen houden en de Vlaamse overheid slechts een uitgezuiverd bedrag overhevelen?

Martens

Welke praktische gevolgen zal de overheveling voor de betrokken mensen hebben? Hoe zullen ze op de hoogte worden gebracht van de nieuwe procedures? Ik ga er namelijk van uit dat een dergelijke overheveling ook administratieve wijzigingen inhoudt. Welke gevolgen zullen de betrokken organisaties ondervinden?

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, hoewel ik het min of meer eens ben met de opmerking van de minister, zou ik graag een kleine bemerking maken.

Ik ben namelijk van mening dat we dit niet zuiver economisch mogen bekijken. We moeten eveneens rekening houden met de arbeidsethiek van de betrokkenen. Ik heb ook al beschutte werkplaatsen en kringloopcentra bezocht. De werknemers van een beschutte werkplaats hebben een heel andere visie op hun werkzaamheden dan de werknemers van een kringloopcentrum of van een andere sociale werkplaats. De werknemers van een beschutte werkplaats hebben een zeker eergevoel. Ze willen absoluut goed presteren. Ik ben ervan overtuigd dat deze arbeidsethiek even belangrijk is als het economische aspect.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, de overheveling kadert in het beter bestuurlijk beleid. Persoonlijk ben ik van mening dat we dit aspect van het beleid misschien beter wat vroeger hadden overgeheveld. Ik heb namelijk de indruk dat het Vlaams Fonds de laatste jaren, sinds de beslissing tot overheveling is genomen, een soort uitwaaibeweging heeft ingezet en het werkgelegenheidsdomein vrij stiefmoederlijk behandelt. Tot voor kort was ik evenwel nog niet in staat om ons werkgelegenheidsbeleid in de beschutte werkplaatsen toe te passen.

De sociale werkplaatsen vormen een vergelijkbare sector. Binnen het concept van de meerwaarde-economie trachten we een dubbele beweging op gang te brengen. We willen de economische logica van de reguliere economie in de sociale economie te introduceren. Tegelijkertijd willen we een sociaal aspect in de reguliere economie introduceren.

Aangezien de beschutte werkplaatsen vergelijkbaar zijn met de sociale werkplaatsen, vond ik het

spijtig dat we ze niet bij deze dubbele beweging konden betrekken. Dit past echter in de logica van het beter bestuurlijk beleid, dat uiteraard op een geordende wijze moeten worden doorgevoerd.

Ik zal even de gevolgen van de beslissing van 14 december 2001 en de huidige stand van zaken trachten te schetsen. We leggen momenteel de laatste hand aan een ontwerp van decreet betreffende de VDAB. Dit ontwerp van decreet moet tevens de naadloze overgang van de beschutte werkplaatsen garanderen.

Het ontwerp van decreet is een vervolg op het basisdecreet op het beter bestuurlijk beleid. Voor elke instelling zal een apart ontwerp van decreet worden opgesteld. Dit aspect van het werkgelegenheidsbeleid zal in de toekomst door de VDAB worden georganiseerd. Het Vlaams Fonds blijft enkel bevoegd voor de zorgaangelegenheden.

Om het behoud van de inschakelingskansen van personen met een handicap en van de hieraan verbonden budgetten te garanderen, heb ik op 14 december 2001 een akkoord met de minister van Welzijn gesloten. Dit akkoord voorziet in de specificiteit van de doelgroep inzake methodiek, aanpak en instrumentarium. Eigenlijk betekent dit dat er voor de betrokkenen niets mag veranderen.

Zoals daarnet al is aangehaald, hebben we in de werkwinkels in ruimte voor de ATB voorzien. De middelen van het Vlaams Fonds moeten consequent aan de VDAB worden overgedragen. De VDAB zal deze middelen voor de betrokken doelgroep blijven inzetten.

In de toekomst zal het Vlaams Fonds nog steeds instaan voor de aanduiding van personen met een handicap. Deze taak is vergelijkbaar met de taak die Kind en Gezin ten aanzien van de BKO vervult. Het Vlaams Fonds moet de kans krijgen de eigen deskundigheid verder te benutten.

Een ander gevolg van de overheveling is het feit dat dit beleidsveld in het nieuwe kerndepartement Economie, Werkgelegenheid en Toerisme zal worden gehuisvest. Tijdens de structurele voorbereidingen houden we hier uiteraard rekening mee. De personeelsleden die thans bij het Vlaams Fonds voor het beleidsvoorbereidend en -ondersteunend werk instaan, zullen naar dit kerndepartement worden overgeheveld. Op deze manier hopen we het behoud van de bestaande knowhow in de nieuwe structuur te garanderen.

Landuyt

We mogen trouwens niet uit het oog verliezen dat sedert het jaar 2000 in het werkgelegenheidsdomein al een dergelijke knowhow wordt opgebouwd. Ik denk hierbij in het bijzonder aan de jaarlijkse actieplannen voor arbeidsgehandicapten van het Vesoc. Bovendien zal het HIVA alle aspecten van de overheveling door middel van een Viona-studie duiden en voorbereiden.

We hebben de nodige initiatieven genomen om de overheveling in de beste omstandigheden te laten plaatsvinden. Het Vlaams Fonds heeft de laatste jaren evenwel een soort uitwuiwbeweging ingezet. Heel wat mensen zijn gefrustreerd omdat ze de indruk hebben dat er niets gebeurt en dat er ook niets meer zal gebeuren. We delen die frustratie gedeeltelijk. Rond de sociale werkplaatsen is een heel elan ontstaan. We zijn er niet in geslaagd om de beschutte werkplaatsen hierbij te betrekken.

In verband met de overheveling plegen we zo veel mogelijk overleg met alle mogelijke gebruikersorganisaties. Een van die organisaties, de burgerrechtenvereniging GRIP, is onlangs in het nieuws gekomen.

Normaal gezien is er op 2 december ook de rondetafelconferentie Personen met een Handicap. Het is de bedoeling om, zodra de structuren het toelaten, uitvoering te geven aan het beleid.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mijnheer de minister, uw antwoord moet geruststellend klinken, te meer omdat die specificiteit en de financiën consequent kunnen worden overgenomen. Ik heb jarenlang met het Vlaams Fonds moeten werken. Ik weet echter dat elke instelling zichzelf wil maximaliseren. Het is dan ook onvermijdelijk dat ze zo weinig mogelijk zullen willen doorschuiven. U zult dat dus goed in de gaten moeten houden. Het is belangrijk dat men krijgt wat men nodig heeft om goed te kunnen werken. De initiëring is daarbij belangrijk. Doordat het personeel meegaat, wordt heel wat knowhow meegenomen.

Ik betreur wel dat men op het terrein een aantal jaren het gevoel heeft gehad in het luchtledige te draaien. Ik vind het jammer dat destijds minister Vogels en nu minister Byttebier hun verantwoordelijkheid niet hebben genomen. Het feit dat er al plannen bestonden, mag daarvoor geen excuus zijn. Je moet verantwoordelijkheid nemen zolang dat nodig is. De ministers van Agalev hebben terza-

ke gefaald. Dat is frustrerend en tast de motivatie aan.

Mijnheer de minister, ik hoop dat u erin slaagt om voldoende contact te houden met de sector zelf. Het gaat om een relatief kleine en goed georganiseerde groep met een eigen overleg. Ik pleit ervoor dat u rechtstreeks met hen communiceert over de stappen die u onderneemt.

Minister Renaat Landuyt : De rondetafelconferentie van 2 december zal in dat opzicht een belangrijke rol spelen. Via de werkwinkels hebben wij een goede relatie met de arbeidstrajectbegeleiders.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de toepassing van de vrijstelling op de reisbureauvergunning voor jeugdverenigingen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de toepassing van de vrijstelling op de reisbureauvergunning voor jeugdverenigingen.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, ik heb een belangrijke vraag over de interpretatie van een decreet dat vorig jaar unaniem is goedgekeurd. We hebben hier toen een uitvoerige discussie gehad over de toepassing van het statuut van de reisbureaus, de wet van 21 april 1965, meer specifiek in verband met de vergunningsplicht.

Mevrouw Hermans heeft destijds die discussie op gang gebracht door een vraag over de jeugdkampen. Ik heb me daarbij aangesloten omdat het niet alleen over jongeren gaat, maar ook over sociaal-culturele verenigingen, zoals lokale bejaardenafdelingen of KWB-afdelingen die een reis organiseren. We hebben geprobeerd daarvoor een oplossing te vinden door in de wet van 21 april 1965 een uitzondering in te bouwen waarin duidelijk gespecificeerd werd welk soort organisaties in welk soort omstandigheden niet onder die vergunningsplicht valt.

Laurys

Op 9 juni 2002 hebben we dat amendement samen in de commissie opgesteld. Dat is toen ook goedgekeurd. Op 9 juli 2002 werd het decreet in de plenaire vergadering goedgekeurd. Het bevat twee aspecten. Ten eerste is er de vrijstelling van de vergunningsplicht, waarbij wordt verwezen naar het soort jeugdorganisaties dat daarbij betrokken is. Ten tweede hebben we een definitie gegeven van wat moet worden verstaan onder een winstgevend bezigheid. De bedoeling was de organisaties die occasioneel een reis inrichten, niet te onderwerpen aan de vergunningsplicht.

We dachten een redelijke oplossing te hebben gevonden, maar blijkbaar is dat niet het geval. Na de goedkeuring van het decreet heeft de Vereniging Vlaamse Reisbureaus, de VVR, een heksenjacht ontketend om ervoor te zorgen dat alle soorten organisaties aan die vergunningsplicht onderworpen blijven. Zo is de VZW Activak in mei van dit jaar door het arbeidshof van Antwerpen, en daarna ook in hoger beroep, veroordeeld tot het staken van haar activiteiten. Er is zelfs een dwangsom opgelegd van 2.500 euro per dag dat ze nog reizen zou organiseren. Intussen is ook de VZW Sporta voor de rechter gedaagd. De eis is identiek : de VZW moet haar activiteiten staken.

Het spreekt voor zich dat er in heel de sector nogal wat beroering is ontstaan. Zeker jeugdorganisaties en sociaal-culturele verenigingen voelen de hete adem van de VVR in hun nek. Ze zijn zich aan het organiseren. Er is al heel wat overleg geweest. Eind deze maand wordt door de jeugdorganisaties een actie gevoerd over deze materie.

Wij dachten dat we een goede oplossing hadden gevonden voor het probleem van de vergunningsplicht, maar de activiteiten van de VVR tonen aan dat onze inspanningen niet voldoen. Ik vrees dat de VVR niet zal stoppen en dat andere organisaties aan de beurt zullen komen. Het decreet van 21 juli 2002 zal op die manier worden uitgehold.

De interpretatie van dat decreet draait rond drie items. Ten eerste is er de vraag wat wordt verstaan onder een aangesloten lid. Het gaat immers om activiteiten voor de aangesloten leden. Daar zijn nogal wat interpretaties mogelijk. Zo zijn er organisaties die bij het verkopen van een reis, ook een lidmaatschap verkopen. Andere bieden een gratis lidmaatschap aan. Nog andere trekken zich daar niets van aan.

Ten tweede is er de vraag wat een industriële, commerciële of financiële activiteit is. Wanneer is een activiteit commercieel of occasioneel ?

Ten derde denk ik dat het arbeidshof van Antwerpen zich voor het arrest vooral heeft gesteund op het feit dat de vereniging publiekelijk reclame maakt via klassieke promotiekanalen zoals advertentieblad, website, kranten, weekbladen, enzovoort. Daardoor richt een vereniging zich tot een groter publiek dan alleen de aangesloten leden en vervalt de vergunningsvrijstelling.

Mijnheer de minister, we moeten dringend een verduidelijking krijgen van het decreet. Voor de organisaties waarvan we met het decreet de bedoeling hadden dat ze niet onder de vergunningsplicht zouden vallen, moet er rechtszekerheid komen. Het gaat dan concreet over jeugdverenigingen, jeugdbewegingen, scholen die bosklassen organiseren, bejaardenafdelingen, het Bloso, enzovoort.

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik wil me aansluiten bij de vraag van de heer Laurys. We zijn voortdurend op zoek naar een evenwicht tussen de economische activiteit van de toeristische sector en de activiteiten van socio-culturele verenigingen die ook hun activiteiten moeten kunnen ontplooiën. In het arrest van het hof van beroep wordt er een interpretatie gegeven aan bepaalde begrippen, zoals commerciële activiteit. Dat werd nochtans al in verschillende wetgevingen gedefinieerd. Ik vind het niet nodig dat bij elke nieuwe wet een nieuwe definitie wordt gegeven. Ik pleit voor eenvormigheid.

Ik wijs de socio-culturele sector met de vinger omdat er VZW-constructies worden opgericht waarvan later blijkt dat het eigenlijk helemaal niet om VZW's gaat. Ze ontwikkelen concurrentiële activiteit, waardoor de ondergeschikte economische activiteit het hoofddoel wordt. Als er eens een studie over die VZW's zou worden gemaakt, zou men tot ontstellende vaststellingen komen. Het evenwicht moet worden bewaard en beide belangengroepen moeten worden beschermd. Jeugdverenigingen en dergelijke die de toelating hebben om dergelijke vakanties te organiseren, vallen onder een uitzonderingsregel, en die moet restrictief worden geïnterpreteerd. Als we voor een ruime interpretatie kiezen, dan brengen we de toeristische sector schade toe. Het is een moeilijke denkoefening. Er is genoeg wetgevend materiaal voorhanden om

Sols

de rechter toe te laten een juiste interpretatie te maken.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, ik heb spijtig genoeg de vraag om uitleg van de heer Laurys niet gehoord, maar ik heb de schriftelijke versie wel gelezen. U herinnert zich nog dat ik geen voorstander was van een wijziging van het decreet. Ik had een aantal bedenkingen. U hebt me dan toch overtuigd dat het allemaal niet zo'n vaart zou lopen en dat de jeugdverenigingen zich wel aan de regels zouden houden. Nu blijkt dat niet het geval te zijn. Ik wil niet iedereen over dezelfde kam scheren, want overal zitten er mensen die proberen wetten te omzeilen om daar hun profijt mee te doen. Ik waarschuw er wel voor dat dit niet de bovenhand mag halen. Als dat zou gebeuren, is er sprake van oneerlijke concurrentie van de jeugdverenigingen ten opzichte van de toeristische sector.

Ik vind de vraag van de heer Laurys terecht. Mijnheer de minister, u zult een vermanende vinger moeten uitsteken naar verenigingen die denken dat alles is toegelaten. U moet hen op hun verplichtingen wijzen. De commerciële sector blijft alert en dat is ook nodig. Wie toch een lucratieve bezigheid wil ontwikkelen, kan perfect binnen het decreet overeenkomsten afsluiten met reisbureaus om op regelmatige basis reizen te organiseren. De wetgeving bestaat en is voldoende, maar er zijn een aantal verenigingen die daar proberen van af te wijken.

De voorzitter : Bij de bespreking van het decreet wisten we dat dit punt zou terugkomen op de agenda. Ik herinner u aan de hoorzittingen en besprekingen in de commissie waar de voorzitter van de VVR op een bepaald moment knarsetandend toestemde, maar zei dat de sector wel alert zou blijven. Nu moet het kaf van het koren worden gescheiden. We hebben een goed decreet, dat met een ruime meerderheid werd goedgekeurd. Voor het interpreteren ervan is echter de rechtbank bevoegd. Indien een rechter beslist dat bepaalde activiteiten van een vereniging commercieel zijn, dan hebben wij ons daar niet over uit te spreken. Er is een scheiding van de machten. We kunnen er enkel akte van nemen. Het decreet moet mijns inziens ook niet worden gewijzigd.

Mijnheer Ramoudt, u vraagt de minister een vermanende vinger uit te steken. Dat is niet de taak

van de minister. We hebben een goed decreet. Als iemand vindt dat het wordt overtreden, dan moet die persoon naar de rechter stappen. Dat is mijn visie.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer Ramoudt, ik wil dit uit de sfeer van het misbruik halen. Ik denk niet dat het hier gaat om mensen die de wet trachten te omzeilen om winst te maken.

Personen of organisaties die, met of zonder winst-oogmerk, op een professionele manier reizen organiseren, lopen bepaalde risico's en kunnen bijgevolg beter over een vergunning beschikken. Het is momenteel evenwel niet duidelijk waar de grens tussen het professioneel en het occasioneel organiseren van reizen precies ligt. Dit moet nog worden verduidelijkt.

Dat betekent niet dat we nood hebben aan een nieuw decreet. Ik bedoel enkel dat dit niet afhankelijk mag zijn van het oordeel van een rechtbank. In dat geval zou een organisatie op voorhand namelijk niet weten of ze ooit zou kunnen worden gesanctioneerd omdat ze niet over een vergunning beschikt. Het decreet zou de nodige rechtszekerheid moeten bieden. Een interpretatieve richtlijn van de minister zou de bedoeling van het decreet moeten verduidelijken.

Ik heb daarnet enkele organisaties bij naam genoemd. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan scholen die jaarlijks bosklassen organiseren, aan de reizen van het Bloso en aan seniorenverenigingen die een tweedaagse wijnproeverij in de Moezelstreek organiseren. Moeten die organisaties over een vergunning beschikken? De minister moet hierover duidelijkheid scheppen.

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Laurys gelijk heeft wanneer hij stelt dat de verenigingen buiten de commerciële sector niet de bedoeling hebben winst te maken. Aangezien ze mensen lid maken om hen van een reis te laten profiteren, onttrekken ze echter wel consumpties aan de economische toeristische sector. Een aantal van deze verenigingen biedt dit lidmaatschap zelfs gratis aan. Hoewel ze op zich geen winst boeken, brengen ze de commerciële activiteiten in de toeristische sector schade toe. Het is vanuit deze invalshoek dat we die verenigingen moeten bekritisieren.

Sols

Het decreet zou de meeste verenigingen geen angst mogen inboezemen. De tekst van het decreet is immers duidelijk. Enkel de verenigingen die zich, al dan niet opzettelijk, in de schemerzone bewegen om hun leden onterecht voordelen toe te kennen, moeten zich zorgen maken. De voordelen die ze hun leden bieden, onttrekken die leden aan de commerciële sector. Mijns inziens is dit een groot probleem.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, aangezien elke uitspraak van de minister of van een ander lid van de uitvoerende macht over deze aangelegenheid in gerechtelijke procedures wordt gebruikt, moet ik mijn woorden wikken en wegen.

Ik zou willen beginnen met een fundamentele opmerking. Hoewel we zeer heldere wetteksten kunnen opstellen, kunnen we de mensen niet verhinderen processen te voeren. De VVR is een corporatistische vereniging die haar marktpositie sterk verdedigt. Een van haar verdedigingsmechanismen is het aanspannen van gerechtelijke procedures.

Ik ga er nog steeds van uit dat het decreet duidelijk is en dat de door ons doorgevoerde wijzigingen een verbetering van de vroegere situatie inhouden. De situatie is er een stuk duidelijker op geworden. We hebben die moeite net gedaan om de VVR de kans te bieden om te procederen wanneer het nodig is.

Ik heb de gelegenheid gekregen om me in de discussie over de werkzaamheden van VZW Activak te mengen. VZW Activak heeft me schriftelijk om uitleg over de toepassing van het decreet gevraagd. Iedereen weet dat ik nog een beroepsleven buiten de politiek heb. Gezien de ervaringen die ik in dit verband met processen heb opgedaan, was ik er zeker van dat mijn schrijven aan VZW Activak in dit proces zou worden gebruikt. De rechter heeft onder meer gebruik gemaakt van mijn brief om VZW Activak te veroordelen.

Dit gerechtelijk vonnis nuanceert een aantal van de daarnet gemaakte opmerkingen en beantwoordt tevens een aantal van de gestelde vragen. Ik wil er trouwens op wijzen dat de rechter in deze zaak mijn visie op het decreet volgt. In zijn eindbeslissing heeft hij het als volgt verwoord : "Terecht stelt de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme, in zijn brief van 20 december 2002, aan appellante dan ook : "Men kan zich niet aan de vergunningsplicht onttrekken door als vereniging in

de eerste plaats reizen te verkopen en er slechts pro forma een gratis lidmaatschap aan te koppelen." Dat is nu net wat appellante doet."

Het arrest van het hof van beroep van Antwerpen is een duidelijke illustratie van de helderheid van het decreet. Verschillende leden van deze commissie hebben destijds verklaard dat we moesten voorkomen dat mensen een vereniging zouden oprichten om de vergunningsplicht te omzeilen. De rechter heeft hen hierin blijkbaar gevolgd.

Dit arrest stelt evenwel niet dat een vereniging die niet aan de vergunningsplicht is onderworpen, geen gratis lidmaatschappen mag aanbieden. Het citaat uit mijn brief maakt dit vrij duidelijk. De rechter heeft zich enkel uitgesproken tegen een bepaalde techniek, waarbij mensen die bij een vereniging een reis bestellen, automatisch lid van diezelfde vereniging worden. Deze techniek is een duidelijke omzeiling van een helder decreet. Het arrest van het hof van beroep is in feite een uitgebreide appreciatie van dit decreet.

Het is mogelijk dat mijn antwoord op deze vraag om uitleg volgende week in een kortgeding tegen VZW Sporta zal worden gebruikt. Het is evenwel niet de bedoeling dat dit antwoord als een uitspraak over de activiteiten van VZW Sporta wordt geïnterpreteerd. Mijns inziens is dit een duidelijke boodschap van de wetgevende macht aan de rechterlijke macht. De rechter zal de feiten beoordelen.

Ik zal de principes van het decreet nog even verduidelijken. In principe moeten alle reisorganisaties in Vlaanderen over een vergunning beschikken. Op deze vergunningsplicht bestaat een algemene en een specifieke uitzondering.

De algemene uitzondering op de vergunningsplicht betreft de mensen en de verenigingen die zonder enig winstoogmerk reizen organiseren. Deze mensen en verenigingen vallen niet onder de bepalingen van de wet van 21 april 1965 en moeten bijgevolg niet over een vergunning beschikken.

Gezien het agressief gedrag van de VVR is het soms nodig de mensen even gerust te stellen. Ik heb zelfs mensen moeten geruststellen die in hun eigen vriendenkring reizen organiseren. De agressiviteit van de VVR gaat zeer ver.

Een vrijwilligersorganisatie in de sociaal-culturele sector, zoals een gepensioneerdenvond, die – naast tal van andere ledenactiviteiten – occasioneel een meerdaagse reis organiseert, is op basis van deze bepalingen van de vergunningsplicht vrijgesteld.

Landuyt

Het is duidelijk dat ook jaarlijkse reizen als occasioneel georganiseerde reizen worden beschouwd.

Voor deze verenigingen zijn reizen een bijzaak. Ze vormen slechts een onderdeel van de normale ledenwerking. In tegenstelling tot de commerciële toeristische sector, beschouwen de meeste jeugdorganisaties vakanties, reizen, bivakken of daguitstappen niet als een doel op zich. Ze maken in dit opzicht geen deel uit van een winstgevende werkzaamheid, maar zijn een onderdeel van de sociaal-culturele werking van een organisatie. Ze zijn een middel om aan groepsvorming te doen. Dat is de algemene uitzondering.

De verenigingen die daarentegen een commerciële activiteit uitoefenen en reizen verkopen, vallen wel onder de vergunningsplicht.

De specifieke uitzondering is het voorwerp van onze wetwijziging. Een erkende jeugdvereniging is sowieso vrijgesteld van een vergunningsplicht voor zover de reizen en verblijven georganiseerd worden voor en verkocht worden aan aangesloten leden. Sommigen dachten op dat vlak creatief te moeten zijn en stelden het verkopen van een reis gelijk aan het verkopen van een lidmaatschap. In die zin is het arrest een verduidelijking.

Tussen haakjes, de VZW Activak is momenteel een BVBA met een erkende vergunning. Met enige inspanning kan de wet dus toch worden nageleefd.

Mijnheer Laurys, alle voorbeelden van organisaties die u hebt gegeven, vallen niet onder de vergunningsplicht.

U vraagt welke stappen ik zal ondernemen om duidelijkheid te scheppen in de sector. Nogmaals, ons systeem bestaat erin om via rechtspraak duidelijkheid te scheppen omdat het gaat om een aftoetsing van de feiten. Ik vind niet dat dit arrest een aanleiding moet zijn om een nieuw interpretatief decreet op te maken.

De wet, zoals gewijzigd door ons decreet van 19 juli 2002 is voor mij duidelijk. Er is op zich dan ook geen aanleiding tot ongerustheid in de sector. Als er al ongerustheid bestaat in de sector, is dat omdat het voor een bepaalde belangenorganisatie een ware hobby en een obsessie is geworden om processen te voeren tegen al wie niet als lid bij hen is aangesloten, en toch reizen organiseert.

We hebben echt een probleem met het gedrag van de VVR. Er zijn grenzen.

U vraagt me wat ik desgevallend zal doen om de wetgeving sluitend te maken. Ik val in herhaling. De appreciatie van de feiten blijft de taak van de rechter. Het is op grond van feiten dat de wet hier correct is toegepast.

Deze wet laat blijkbaar een uitspraak zoals die van het hof van beroep van Antwerpen toe. Het is voor ons een geruststelling dat de wet geen misbruiken mogelijk maakt.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord. Ik ben het met u eens. Ik heb de indruk dat de motivatie van het arrest sluitend is. Uit de strategie die achter de actie zit, blijkt dat de VVR elke keer verder probeert te gaan.

Het is een hele geruststelling voor de organisaties dat zij niet onder die vergunningsplicht vallen. Het is belangrijk duidelijk te maken wat er zeker niet onder valt. Er blijft natuurlijk een kleine 'middenberm' waarover er interpretatieproblemen bestaan. Dat laten we echter over aan de gerechtelijke instanties.

De voorzitter : De heer Sols heeft het woord.

De heer Guy Sols : Mijnheer de minister, ik wil nog even ingaan op wat u hebt gezegd over de soms agressieve houding van de VVR. Ik kan de heer Laurys geruststellen : indien de agressie van de VVR te ver zou gaan, kan de verwerende partij een tegeneis instellen wegens vexatoir of kwellend geding, en een schadevergoeding vragen. Indien de VVR meent de wet te kunnen misbruiken in haar voordeel, dan zal de rechtspraak dit corrigeren door de aangevallen vereniging een schadevergoeding op te leggen.

Minister Renaat Landuyt : Voor alle duidelijkheid, de VVR heeft in het geval van de VZW Activak terecht geprocedureerd, en gelijk gekregen van het hof.

Het probleem is dat er niet alleen processen worden gevoerd, maar dat ook veel ingebrekestellingen worden opgestuurd naar jeugdverenigingen die men op die manier angst aanjaagt. Dat is een vervelende situatie. Ik zal met de minister van Jeugd afspreken om een geruststellende omzendbrief te versturen naar de verenigingen, waarin de puntjes op de i worden gezet.

Landuyt

Een ander probleem is dat de misbruikers ook onrust stoken door te doen alsof zij het eerste slachtoffer zijn. Er zijn dus twee spelers die voor onrust zorgen bij de sociaal-culturele verenigingen en bij de jeugdverenigingen. Misschien kunnen we ook proberen om de communicatie daarover te verduidelijken. Nu gebeurt alles via Toerisme Vlaanderen. Het is de bedoeling om de informatie zo veel mogelijk te verspreiden, opdat de gewone verenigingen zouden weten dat er niets aan de hand is. Wie in het kader van zijn werking een reis organiseert, hoeft dat niet te doen via een reisbureau.

De heer Jan Laurys : Uw voorstel om een omzendbrief te sturen, lijkt me een goed idee. Gisteren vernam ik via een telefoongesprek dat iemand uit de organisatie nog een brief heeft moeten schrijven voor een gepensioneerdorganisatie die een dreigbrief had gekregen van een raadsman van de VVR. Een brief volstond om de zaak stil te leggen. Ik kan me voorstellen dat sommige mensen geen risico's nemen, waardoor de VVR haar doelstelling gedeeltelijk bereikt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaringen van de minister in verband met de subsidies aan de Antwerpse Zoo

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Merckx tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de verklaringen van de minister in verband met de subsidies aan de Antwerpse Zoo.

Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merck-Van Goey : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het rapport van GAIA van oktober laatstleden over een doorlichting van 14 dierentuinen heeft heel wat stof doen opwaaien. Volgens de dierenrechtenorganisatie zijn er 81 overtredingen vastgesteld op de dierentuinwet, waarvan een aantal in de Antwerpse Zoo. De minister reageerde prompt in de krant met de uitspraak dat hij geen illegale instellingen

wil subsidiëren. Ik citeer : 'Minister Landuyt zet Antwerpse Zoo onder druk over dierenwelzijn.'

Mijnheer de minister, mijn vraag gaat uiteraard niet over het al dan niet respecteren van federale wetten of Europese richtlijnen betreffende het houden van wilde dieren in dierentuinen. Dat is de bevoegdheid van de federale overheid. Mijn vraag gaat over uw uitspraken. Vindt u die niet voorbarig ? U hebt de dierentuin nog niet bezocht. Waarop zijn uw uitlatingen gebaseerd ? U zegt eigenlijk dat u de subsidie van 4,8 miljoen euro wilt intrekken. Baseert u zich enkel op het rapport van GAIA of ook op waarnemingen van federale instanties die bevoegd zijn om te waken over de handhaving van de bepalingen ? Het is belangrijk dat er in de wetgeving accurate handhabingsbepalingen zijn opgenomen. Ik ga ervan uit dat de ene overheid op de andere rekent voor de controle op de naleving ervan en dat u zich tot deze instanties wendt en u niet enkel baseert op een rapport van een dierenrechtenorganisatie.

In het artikel kondigt u aan om samen met GAIA een bezoek te brengen aan de Zoo. Is dat al gebeurd ? Zo ja, wat waren uw bevindingen ? Zo nee, wanneer plant u dit bezoek ? Zult u ook contact opnemen met de federaal bevoegde instanties ?

U dreigt met het intrekken van de subsidie omdat het dierenwelzijn niet zou worden gerespecteerd. Zonder de subsidie kan het dierenwelzijn al helemaal niet meer worden gewaarborgd. Is het de bedoeling dat de Zoo de deuren sluit ? Waarom reageert u op deze manier ? Er is met de Zoo een beheersovereenkomst afgesloten. Daarin staat dat er bijzondere aandacht moet gaan naar dierenwelzijn, ook bij aanpassingswerken. U weet dat de Zoo plannen heeft om te renoveren. Het probleem is het gebrek aan middelen en het feit dat de Zoo over heel wat beschermde monumenten beschikt, wat de renovatie niet gemakkelijker maakt. Zou het dan niet beter zijn meer geld vrij te maken ?

U bent op de hoogte van het tienjarenplan om de Zoo te vernieuwen. In die periode moet de Zoo tot een moderne dierentuin worden omgevormd. De afwezigheid van wetenschappelijke informatie over de dieren aan de kooien of hokken en het niet vermelden van de beschermingsstatus van dieren, zijn nu niet bepaald bedreigingen voor het dierenwelzijn. Ook over het vuil en onverzorgd zijn van de roofvogelkooien kan waarschijnlijk worden gediscussieerd. Wat vindt u van de argumenten die GAIA in het rapport aanhaalt ?

Merckx-Van Goey

Mijnheer de minister, er is binnen de Vlaamse regering ook een minister van Leefmilieu, die bevoegd is voor de milieu-inspectie. Hebt u met hem of met de inspectie zelf contact opgenomen om te vragen of er rapporten zijn van controles in de dierenruin en of de milieuvergunningen er werden en worden gerespecteerd ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mevrouw Merckx, u vraagt meer geld voor de Zoo. Deze regering heeft na jarenlange verwaarlozing een tienjarenplan met de Antwerpse Zoo en Planckendael afgesproken om te moderniseren. Het gaat om 200 miljoen frank per jaar. We hebben dus recht van spreken. Er is een decretale onderbouw voor de vastlegging van de werkingsubsidies. In de beheersovereenkomst staat de uitdrukkelijke voorwaarde voor het behoud van het dierenwelzijn. Mijn uitspraken zijn met de juiste nuances in de pers weergegeven. Niemand zou aanvaarden dat de Vlaamse overheid illegale instellingen subsidieert.

We moeten nagaan of de beheersovereenkomst wordt gerespecteerd als een organisatie met een zeker draagvlak meldt dat er inbreuken zijn. Wil de Zoo het voorbeeld worden van een moderne dierenruin, dan moeten we die berichten ernstig nemen. Die boodschap hebben we de Zoo gegeven. Tot onze vreugde verscheen in dezelfde krant dat de Zoo en GAIA blij zijn met mijn uitnodiging. Daarover bestaat geen discussie.

De directeur, de heer Van Eysendeyk, is zeer verheugd met de blijvende interesse van de Vlaamse regering in de Zoo van Antwerpen. Ik heb er alle vertrouwen in dat de directeur al het mogelijke zal doen om het dierenwelzijn te vrijwaren. Zoals iedereen zich allicht herinnert, heeft hij, naar aanleiding van zijn benoeming, een dierenruin met een parlement vergeleken. Aangezien een parlement uit mensen bestaat, leid ik uit deze uitspraak af dat hij de dieren in zijn dierenruin ook als mensen beschouwt.

Via de pers heb ik vernomen dat de directie de inbreuken momenteel uit de wereld tracht te helpen. Op 3 november 2003 zal ik de Zoo van Antwerpen bezoeken. Samen met de directeur en met de vertegenwoordigers van GAIA zal ik de eventuele resterende inbreuken ter plekke vaststellen. Deze handelwijze benadrukt de goede wil van de directie. Samen zullen we een gezamenlijke inventaris

van eventuele problemen opstellen en nagaan hoe we eventuele oplossingen in de planning van de werken kunnen inpassen. We zullen tevens onderzoeken of de prioriteiten moeten worden bijgestuurd.

Dit is de methode die ik wens te hanteren. Een dierenruin die in deze eeuw wil overleven, moet het dierenwelzijn en de monumentenzorg even belangrijk vinden.

De voorzitter : Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey : Ik ontken het recht van spreken van de Vlaamse regering met betrekking tot de Zoo van Antwerpen niet. Ik ben evenwel van mening dat het Vlaams Parlement ook recht van spreken heeft.

Telkens wanneer de beheersovereenkomst van de Zoo van Antwerpen tijdens de voorbije en de huidige legislatuur ter sprake is gekomen, hebben een aantal leden van deze commissie de Zoo van Antwerpen en Planckendael bezocht. Bovendien komt dit onderwerp jaarlijks tijdens de begrotingsbesprekingen aan bod. Wat dit betreft, denk ik dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering quitte staan.

Net als de minister heb ik het volste vertrouwen in de wil van de directie om de wetgeving en het dierenwelzijn te respecteren. Voor hen is dit een kwestie van eigenbelang. Indien de Zoo van Antwerpen wil overleven, moet de directie zich hiervoor inzetten. Ik ga er ook van uit dat de directie beseft dat dierenruinen een zeer belangrijke educatieve voorbeeldfunctie hebben.

Mijnheer de minister, ik zou er nog even op willen wijzen dat u een van mijn vragen nog niet hebt beantwoord. De federale overheid is bevoegd voor de handhaving van de wet op de dierenruinen. Hebt u hierover reeds contact met de federale overheid gehad ? Zo neen, zult u nog voor 3 november 2003, de datum van uw bezoek aan de Zoo van Antwerpen, contact met de federale overheid opnemen ?

Mijn partij heeft het subsidiariteitsbeginsel steeds ondersteund. Indien organisaties of vrijwilligers een taak kunnen uitoefenen en een meerwaarde kunnen betekenen, moeten we hun die kans bieden.

Indien de regelgeving evenwel in een geëigende overheidsprocedure voorziet, moeten de verschillende overheden in dit land deze bevoegdheid van een bepaalde overheid erkennen. We mogen de be-

Merckx-Van Goey

voegde overheid de pas niet afsnijden. We moeten trachten de bevoegde overheid te responsabiliseren. GAIA heeft bepaalde overtredingen vastgesteld en publiek gemaakt. Betekent dit dat de bevoegde controle-instantie deze overtredingen nooit heeft vastgesteld? Wordt de regelgeving niet correct gehandhaafd?

Mijnheer de minister, de Vlaamse overheid moet bovendien de naleving van haar eigen regelgeving inzake biodiversiteit en milieuvergunningen controleren. Ik vraag me af waarom de door GAIA aangehaalde inbreuken tijdens deze controles niet zijn gesignaleerd.

Hebben de bevoegde ambtenaren tijdens deze inspecties inbreuken vastgesteld of processen-verbaal opgesteld? Aangezien u op basis van de beheersovereenkomst minutieus kan nagaan of de bestaande bepalingen en verplichtingen worden nageleefd, zou u eigenlijk over een volledig dossier moeten beschikken.

Het is duidelijk dat het niet uw bedoeling is de kraan plots dicht te draaien en de Zoo van Antwerpen 4,8 miljoen euro te ontzeggen. Als ik u goed heb begrepen, wilt u bepaalde zaken eerst concreet bijsturen.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mevrouw Merckx, het klopt dat ik een van uw vragen nog niet heb beantwoord.

Ik wil hier benadrukken dat ik mijn bevoegdheden altijd ten volle benut. Ik wacht niet op anderen om concrete maatregelen te treffen. Wat een lopende erkenningsprocedure bij een bevoegd federaal minister betreft, kan ik evenwel geen eisen stellen of storend optreden.

Mijn beleid ten aanzien van de Zoo van Antwerpen kadert in mijn algemeen toeristisch beleid. Het dierenwelzijn is voor mij een duidelijke subsidiëeringsvoorwaarde. Ik wil me op dit vlak echter niet agressief opstellen. Ik wil het dierenwelzijn door middel van een consensus bevorderen. Het is niet mijn bedoeling de inspectiediensten op basis van een rapport van GAIA de opdracht te geven om op te treden.

Mijn houding is niet zo agressief. Ik wil, samen met alle betrokken partijen, nagaan hoe we onnodige procedures kunnen vermijden en hoe we de gezamenlijke doelstellingen kunnen verwezenlijken.

GAIA is de vereniging die het dierenwelzijn in Vlaanderen verdedigt. De Zoo van Antwerpen heeft zich het vrijwaren van het dierenwelzijn tot doel gesteld. Vanuit die soortgelijke doelstellingen breng ik beide partijen samen rond een formeel kader, namelijk het dierenwelzijn. Het dierenwelzijn is voor mij een noodzakelijke voorwaarde om de subsidies in de toekomst te kunnen garanderen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.37 uur.*
